

Drugi nakład z powodu konfiskaty.

Kraków dnia 21 Kwietnia 1879 r.

DJABEŁ

ROK 11.

Nr. 7.

Wychodzi dwa razy na miesiąc. — Administracja w głównym Ryńku Nr. 24. — Rekopisma nie zwracają się, ale bywają niszczone.

Przedpłata kwartalna: w Krakowie 1 złr., z przesyłką pocztową 1 złr. 15 c., w Niemczech 2 marki.

Prenumeratę, listy i artykuły należy nadsyłać **do handlu R. Ludwińskiego, Gł. Rynek Nr. 24** (pod adresem: **Redakcja „Djabła.”**)

Numer pojedynczy 20 ct.

DO „CZASU”.

(Za elukubrację przynoszącą wiekuisty zaszczyt imieniowi polskiemu).

Miły mój Czasu, bądź z obiej strony
Błogosławiony!
Ja twoją duszę, język, mózg, pięć,
Czczę jako święte!
Boś ty ozdoba Jagiellów grodu,
Z tyłu i przodu;
Niosąc go w niebo... ba! nawet dalej...
Bo w raj Moskali.
O! ty szlachetny, zacny organie
Tej „niesłuchanie
Wielkiej (jak twierdzisz) narodu części,
Z którą się gęści
Niżli z szarańczą rachować trzeba“,
Brnij w imię nieba
Do celu, któryś wziął za cel sobie!
Na Polski grobie,

Tej Polski, co w swych łachów tobole,
Ma tylko bole;
Gdy się wylęgnie Stańczyków carstwo,
Gdy w carstwie psiarstwo,
Ten galilejski ludek kochany,
Zmieni w barany;
Pędź go w rzezańię wabiącą zdala,
Pędź do Moskale,
Bo ludek, co twe słysząc wyznanie
Milczeć był w stanie,
Wart by szedł na rzeź, jak owiec hufce,
W życia wędrówce.
A gdy już dojdzie... daj tobie Boże,
Rozkoszy morze!
Jakie zaś mają być te rozkosze,
Domyśl się proszę.

Djabel.

Ex re wielokrotnych konfiskat.

Domód lojalności djabełskij.

Nie chcąc, ażeby nas pomówiono o
jakąkolwiek łączność z robotami mają-

cemi na celu podkopanie legalnego spo-
łecznego porządku, zawiadamiamy z wy-
razem całego, szczerzego, bynajmniej nie
teatralnego oburzenia, że wkrótce po wy-
kryciu ohydnej konspiracji młokosów,
mających zamiar urzeczywistnić głupie

mrzonki socjalistyczne, zawiązała się
w mieście naszym daleko niebezpieczniej-
sza konspiracja.

Kilkunastu warcholów, w części zdzie-
ciinniałych starców, w części wywato-
wanych kawalerów marcowych, w części

zblazowanych szulerów, w części niedouczonych półpánków, w części wyrąnżerowanych strażników skarbowych moskiewskich, a w części kiepskich młodzików, którzy niebędąc zdadni do czego innego, trzymają się tamtych jak przekraczający ustawę o nadużyciu gorących napojów płotu albo parkanu, ustanowiło pomiędzy sobą **centralny rząd narodowy**.

Rząd ten, który jak słyszelśmy, zamówił już sobie **pieczatkę**, wydaje proklamacje i ośmiela się, bez żadnego mandatu, odzywać w „imieniu całego narodu polskiego, a przynajmniejj tój niesłuchanie większej jego części, z którą jedynie liczyć się należy.“

Przeciw wszelkim nadużyciom socjalizmu, ukazującym się w jakiejbądź formie, czy kosmopolitycznej, czy narodowej, występowałismy zawsze i występować będziemy. Spodziewamy się też i teraz, że wszyscy rozsądni ludzie potępią tę zgrozę przejmującą uzurpację i przyłożą rękę do tego, aby na przyszłość podobne samozwańcze wysoki nie miały miejsca.

W miejsce skonfiskowanego artykułu

Medytacje Wielkopostne

Franciszka Serafina Koguta.

Dlaczego się teraz nie zwodzą na Prima Aprilis.

Dawniej, panie, wieley mali
Figte sobie urządzali,
Kiedy przyszła chwila
Pierwszego Aprila.
Dziś nikogo nikt nie zwodzi
Panny, panie, starzy, młodzi,
Nikt się zwodzić nie wysiła
Na pierwszego, na aprila.
Bo i poco pytam ja się
Właśnie zwodzić się w tym czasie,
Gdy dość czasu mamy nato,
I przez zimę i przez lato.
Ot ta pani ciągle zwodzi,
Bo się z gachem skrycie schodzi,
Z gachem młodym, gachem ślicznym,
Aż w ogrodzie botanicznym.
A mężowi gdy ją pyta,
Odpowiada ta kobieta,
Nie rumieniąc nawet czoła,
Że wychodzi do kościoła.
Na co pytam tej aprile,
Która zwodzi razy tyle?
Mąż w handelku suszy kufle,
U Hertego zjada trufle,
A żoneczce swęj powiada,
Że odbyła się narada
Względem w Kasie deficytu,
Że dziś nie ma apetytu,
I że głowa mu dolega,
Więc strapióna żonka biega
Po kompresy, po rumianek,
By ozdrowiał mąż, kochanek,
Co dla dobra innych ludzi,

Tak swą biedną głowę trzudi.
Nie przypuszcza, że przyczyną
Tój choroby trufle, wino,
Więc i tu powodu nie ma,
Czekać na aprila prima.
Albo taki Stańczyk w Czasie
Przez rok cały zaklina się
W obec całej Galicji;
I że polskiej jest nacji
Przysięga na sakramenta!
„Polska dla mnie (mówi) święta“,
A za uśmiech w carskim dworze
Oddały ją aż po morze —
Oddały ją nawet z morzem,
Gdyby go zrzadzeniem bożem
Miał krakowski ten aniołek,
Jak ma w redakcji stołek!
Więc gdy zwodzi lud co chwila
Poco czekać mu Aprila?

Toż i zwodzą świat uczeni,
Że oświata ludzi zmieni
Na aniołów — a są sami
Choć uczeni, szatanami!
Zwodzą mędrców, zwodzą głupców,
Zwodzą panny, wdówki, kupey,
Zwodzi wielki, zwodzi mały —
Każdy zwodzi przez rok cały,
Więc się zwodzić nie wysiła
Na pierwszego, na aprila.

„Djabel“

DYZMAS i GIZMAS.

Rozmyślanie wielko-piątkowe.

W pewnem mieście znanym torem
Pewien Kasjer, najprzód sam,
Potem wspólnie z Kontrolorem
(Jak był zwyczaj zwać go tam,
Choć się mowy naszej polor
Zzyma na końcówkę **olor**),
Zrobił sobie rzecz nibyto
Niekoniecznie przyzwolta,
Co się zowie **def...** i cyt!
Bo ja jaśniej nazwać wstyd.
Lecz choć dziury w kasie płatał;
Tak je filuternie latał,
Że ci którzy skontrolali,
Pisma nosem nie zwąbali.
Aż nareszcie w pewny ranek,
W skutek pewnych szeptów, wzmianek,
Wydano się to i owo,
Więc pokreśli Kasjer głową,
I pomyślał: „Będzie źle!
Jest **quart d'heure de Rabelais**!
Czyż mam robić dużo wrzawy
Z tój nie nazbyt pięknej sprawy?
Nie! wprost pójdę, powiem z gestem
Rezygnacji: „Winny jestem,
Przez fatalny rzeczy zbieg,
Przez to żem był miękki człek,
Że mnie brano wciąż na kawał,
Gdy kto prosił tom mu dawał,
I pomimo me wysiłki
Popęniałem wciąż omyłki.“
Ta przemowa rzewna, miła,
Strasznie wszystkich rozezuliła,
Popłakali się jak bobry,
Że ów Kasjer taki dobry,
Nie chciał tego brać w rachubę

Iż narażał się na zgubę,
Lecz zważywszy ciężkie czasy,
Wspierał hojnie groszem z kasy
Konających z głodu licznych
Właścicieli kamienicznych
I nędzarzy bez pretensji
O tysiącach rocznej pensji.
Kto pomagał nędzy takiej,
Ten szlachetny jest i wielki,
Oskarżają go poszlaki,
Ale to są bagatelki...
Wpółśród wszystkich miasta gmachów
Lano rzewne łzy potokiem,
Aż spływały rynną z dachów,
Rozlewały się rynszotkiem.
Chwilka jeszcze, z łez tych może
Powstałoby jakie morze
I gród cały skąpałby się
Kas Szegedyń w onej Cissie.
Więc gdy się zebrali sędzie
Najprzód mieli to na względzie,
Że z pewnością potop będzie,
Jeśli jaka poniewierka
Dotknie w sprawie tój „Kasjerka“.
Rzekli tedy: „Nasz Kasjer
Broił przez lat długi szereg,
Stało się to w nim nałogiem
Trudno narów nałogowy
Wykorzenie z siwej głowy,
Więc niech sobie idzie z Bogiem.
Z Kontrolorem inna sprawa,
Ten wykraczał z granic prawa,
Ale tylko w jednym roku,
Jemu jeszcze te zdrożności
Nie przesiąkły w krew i kości,
Niechajże go grom wyroku
Dotknie całą swoją siłą
Aby go to poprawiło.“

* * *

Czytelniku! rzecz ta cała
Rzeczywiście tak się miała,
Osądz przez wyroku przyma,
Który Dyзма, który Gizma.

„Djabel“

Co mówiono po pierwszym przedstawieniu
„Horsztyńskiego“.

W pewnej restauracji.

— Co, jeszcze nie koniec? Czy oni
powarjowali z takimi długimi sztukami?
Godzina jedenasta, a oni ani myślą koń-
czyć. Kielnerzy panie pokładają mi się
po stołach jak barany i drzemają, w ku-
chni ogień wygaś, a tu po próżnicy gaz
się ino pali. Nie mówili ci, przedko będzie
koniec?

— O wpół do pierwszej!

— Co? co? Zwarjowała ta Hofmanka
czy co? Ja mam czekać na tych kilku
głupich gości do w pół do pierwszej,
a później jeszcze godzinę słuchać ich ga-
dania o sztuce? O! niedoczekanie wasze!
Hej! chłopey! Wojciechu! gasić światło
i spać! Niech ich tam kule biją z takie-
mi benefisami!

W pewnem oknie.

Wracając z teatru, zwykł mi robić fenster parade, a tu już po dziesiątej dawno a jego jeszcze nie widać. Poznałabym go zaraz po wypalonym do czerności cygarze, którem wyraża mi wśród ciemności płomienną miłość swoją. Przeszło już tyle cygar, ale jego cygara napróżno oczekuję, napróżno upatruję, a poznałabym to gorejące cygaro jego pomiędzy tysiącami (wzdycha). Co? już jedenasta? a jego jeszcze nie ma? O! niepoczeiwy! a ja dla niego odrzuciłam wczoraj rękę oberlandesgerichts-rata, który wprawdzie ma pedogę i łysinę, ale też trzy tysiące, nie głupie osmset — przytem łysinę już można nawet zasiał bujnym włosom, a może i na pedogę środki jakie są wynalezione! O, powiem mu to jutro, że on nie wart takiego poświęcenia (po chwili). Już trzy kwadranse na dwunastą. Nie, to nie do znieśnienia! Pewnie wolał kufel piwa u Hawelki niż mnie. — Ale zemszczę się... Jeżeli nie pokaże się do dwunastej, jutro przyjmuję oświadczenie oberlandesgerichts-rata.

W pokoju sypialnym.

— Więcej tak wierzyć można twojemu słowu? Zaklinałeś się na wszystko w świecie, że wrócisz o jedenastą a teraz która, co?

— Pierwsza, ale duszyezko jak cię kocham wracam prosto z teatru.

— Jakto? jeszcze mnie masz za taką głupią, że uwierzę aby w teatrze komedję wyprawiano do rana blisko? Wiem ja dobrze gdzie byłeś i to pewnie z tym swoim najdroższym panem Antonim.

— Ale duszyezko jak mnie widzisz wracam prosto z teatru i to głodny jak pies!

— Co? jeszcze mi w żywe oczy kłamiesz? O ja nieszczęśliwa! Ale dosyć tego, jutro wyjeżdżam do matki — i podaję się o rozwód, a jak nie to o separację! Wtenczas sobie choźd nietylko na Horsztyńskiego ale do jakiej pani Horsztyńskiej! Ja nie chcę już żyć dłużej pod jednym dachem z człowiekiem, który mnie tak okropnie zaniedbuje!

Na ulicy.

— I cóż Horsztyński? bo podobno byłeś wczoraj na tym dramacie.

— Byłem na dwóch dramatach.

— Jakto? na dwóch?

— Ach tak! na Horsztyńskim i na Ugolinie, w którym ja grałem główną rolę, bom był głodny jak Ugolino — a restauracje, piwiarnie, nawet cukiernia Grosmana, były zamknięte. Jeżeli takie dramata będą częściej grywane to głosuję za utrzymaniem tingel-tanglów, bo tam przynajmniej będzie się można ratować od śmierci głodowej.

Po teatrze.

— Za długie!

— Prawda, Słowacki sam to wiedział najlepiej, bo powyrzucał ze sztuki wszy-

stko co było niedorzeczne. Francuz to gdzieś wyszukał i napowrót wsadził.

— Niezawodnie! Tę scenę, w której Moskale oczy wypalają nie ma w oryginalu — gdzieżby Moskale podobne barbarzyństwa robili. To naród taki szlachetny, zaany i dobroduszny!

— Albo i to wstrętne kopanie na scenie! — Magnat polski kopał gdzie indziej nie w brzuchu, to tylko panowie francuzcy i niemieckie baronki mieli to we zwyczaj. Francuz myśląc, że buty polskie mają takie same gusta jak francuskie, pozwolił sobie konceptu, za który niech go dunder świsnie.

Cel uświęca środki.

Złodziej siedział w kryminalu
Sędzia śledztwo robił;
Złodziej wzbraniał się przyznania
Więc sędzia go obił!

Obił sędzia — bo złodzieja
Podstawiony inny,
Zbadał chytrze — zdenuncjował:
„Panie Sędzio winny.“

Na subjekeję tak dotkliwą
Złodziej protestował,
I paragraf przeciw biciu
Jakiś za cytował.

Sędzia na to w odpowiedzi
Znanęj użył zwrotki:
„Wszystko prawda, rybeiu moja,
„Leez cel święci środki!“

U nas partja pewnych błaznów
Służy też zasadzie,
Zmyśl „szlachetnej denuncjacji“
Między enoty kładzie.

A tu uczą od wiek wieków
Rozliczne przykłady,
Że od takiej denuncjacji
Krok — do kraju zdrady!

Luba szajko! co twym celem?
Może mi też powiesz!
Jeśli środek tak nikiemny
Czemś „szlachetnem“ zowieś!

P. Rura.

Ta Warszawa to się w czepku urodziła.

(Monolog Don Kiszota).

Kiedym niedawno przeczytał jeden z artykułów „Czasu“ westchnąłem głęboko i rzekłem: „O jakże ta Warszawa jest szczęśliwa! Tam sobie dom carski obrat mieszkanie w zamku, Belwederze, w Łazienkach — nawet sam car zaszczyca często te miejsca obecnością swoją. No i w Warszawie nie cieszą się z tego! Ach! to już gruba niewdzięczność!“

WIELKI POLITYK.

Otóż to są polityki!
Dysputują, śledzą, bredzą,
Czego chcą, sami nie wiedzą.
Tu Wareholty, tam Stańczyki,
Jedni paktuja z Niemcami,
Ci chcą Polskę dźwignąć sami,
Gonią tu i tam za losem —
A zbawienie — tuż pod nosem.

Ja jeden mam jasno w głowie,
I mówię wręcz: nam jest danem
Wiazać się z Afganistanem.
Tak jest, szanowni panowie,
Tam ja ślę westchnienia rzewne,
Bo to plemię i pokrewne,
I graniczne z naszym Lwowem,
Prawie tuż — za Kulparkowem.

Leez z naszą bracią ja o tem
I gadać nawet nie lubię.
Gdy to oświadczyłem w klubie,
To przyjęli mnie chihotem
I wołali, że mam bzik.
Stracili węż — ich logika:
Przeżyć i przeżyć bez końca,
Choć rzecz jaśniejsza od słońca.

Czynią ze mnie pośmiewisko!
Ale im ich zawstydził srogo:
Nie wiem, rzekłem, jak dla kogo,
Leez dla mnie Kabul jest blisko.
Żyjemy w kraju swobody,
Zatem — mniejsza o dowody —
Żądam dla mojego zdania —
Panowie! poszanowania!

M. Redoć.

Pytania i Odpowiedzi.

— Co ci też przyszło na myśl, gdyś przeczytał w **Żałożniku** krakowskim tę żałożliwą żałość w imieniu całego narodu wyżałowaną?

— Myślałem, że **Żałożnik** ma słuszość, jeżeli chciał powiedzieć, że wyżałowac nie możemy, iż nam nie dano sposobności do jeszcze żałośniejszego i zupełniejszego żałowania.

W miejsce skonfiskowanego artykułu

Kalendarzyk moskiewski.

Die verkehrte Welt.

Dawnieli poeci nasi i nienasi
Wielbili w hymnach obfitych w natchnienia
Barwistem piórem ozdobyć ród ptasi,
Orle poloty i **słowicze** pienia.
Dziś... rodzice ptasi, rodzice ptasi, ach! ty!
Jakże się zmienili, w jaki wpadłeś narów?
Dziś nędzne **Kaczki** strzelają do szlachty,
A poetyczne **Słowiki** do carów!...

OD REDAKCJI.

Rzecz o nowym pośle odłożona została do następnego numeru.

Nº 7. 1879. Odrzucił w Litwie J. Pruszyński Kłopot w Kras. wiede.

— Chrystos wskres! Włogo Aleluja!
— Chwilkę cierpliwości, pierwej podzielę.

TELEGRAMY.

Capstadt. Lulu jest większym od Cezara, bo jeszcze nie przybył i nie zobaczył a już zwyciężył. Cetewajo, król zulusów, dowiedziawszy się, że Lulu sprzymierzył się z anglikami przeciwko niemu, oświadczył, że pobicie anglików przez jego wojsko było tylko pomyłką drukarską, i że wszędzie gdzie było napisane „była wojna” czytać należy „nie było wojny”. Spodziewać się należy, że anglicy poprzestaną na tem sprostowaniu.

Kair. Dwaj znakomici wirtuozi **Wilson**, anglik, i **Blignières**, francuz, wykonywali od niejakiego czasu koncert na nosie Khedywa. Khedyw przypuszczając, że ta muzyka przyjemniejsza na nim zrobi wrażenie, gdy będzie wykonywaną w nieco większem oddaleniu od jego uszu, podarował im piękny fortepian Bösendorfera, ażeby na nim dalej egzerceutowali się na cztery ręce.

Petersburg. (Skonfiskowany).

Warszawa. Zważywszy, że sprawa zamachu jest moskal, ale rozumie po niemiecku i miał przy sobie kawatek niemieckiej gazety, oraz z uwagi, że **Czas** wyraził swoje oburzenie i boleść z okazji zamachu, zaprowadzono faktyczny stan wojenny dla polaków w generałgubernatorstwie warszawskiem.

Warszawa. Generał gubernatorowi tujejszemu udzielono prawo zawieszania dzienników według upodobania. Dziś już generał gubernator zrobił pierwszy użytek z tego prawa, rozkazał bowiem, żeby w każdej cukierni, restauracji, kawiarni i piwiarni, szynkowni i t. d. był zawieszony w miejscu dla publiczności dostępnem każdodziennie najświeższy numer **Czasu** krakowskiego.

Toporsk (gub. Pskow. skonfiskowany).

Podgórze. Burmistrz tujejszy za radą czterech mędrców Rady, chciał przedłożyć

wielki post do 21 kwietnia, a Wielkanoc obchodzić we wtorek i środę 22 i 23, tak żeby Rękawka we czwartek 24, jako w dzień srebrnego wesela N. Państwa, mogła być obchodzoną. Ponieważ ta nowacja się nie przyjęła, przeto skonfundowani noszą się z myślą, czyby nie było można dla uczczenia uroczystości tego dnia odbyć jednocześnie na Podgórzu konika zwierzynieckiego, wianków, sobotek, jubileuszu Krzewskiego i 800 tnej rocznicy męczeństwa św. Stanisława.

Ulica Różana. W oburzeniu i boleści po haniebnym zamachu Solowicza Czasownicy tujejsi rozdarli szaty swoje i teraz wstydzą się wyjść na ulicę, nie mając czem pokryć swej nagości. Ktoby wiedział o jakim krawcu, umiejącym szybko łątać skutki takiego rozżalenia, raczy go przystać tutaj natychmiast.

Do dzisiejszego numeru dołącza się „Dodatek”.

O D P O W I É D Ź.

W kronice „Czasu” z dnia 12 kwietnia r. b. znajdował się artykuł, dotyczący obchodu „Rękawki” na Podgórzu, na który odpowiedzieć było ze strony Gminy miasta Podgórze koniecznością a nawet obowiązkiem. Ponieważ atoli z niewyjaśnionych nam powodów Szanowna Redakcja „Czasu” odmówiła umieszczenia w mowie będącej odpowiedzi nawet w inseratach „Czasu” za opłatą należytości, a my sądymy, że sprawa omawianego przedmiotu zasługuje, ażeby Publiczność krakowska знаła zdanie Rady gminnej podgórskiej, przeto tutaj umieszczamy ten artykuł, jako w piśmie równie jak „Czas” czytany przez Publiczność miasta Krakowa. Odpowiedź Magistratu miasta Podgórze była następującej treści: „Życzeniu Szanownej Redakcji objawionemu w kronice „Czasu” z dnia 12 kwietnia r. b., ażeby pamiątkę ludową „Rękawkę” w inny sposób, aniżeli dotąd, obchodzono, na teraz zadosyć uczynić nie można, gdyż zmiana zwyczaju, jakkolwiek ulegającego krytyce, jednakże od dawna istniejącego, nie da się w kilku dniach przeprowadzić, — do czego trzeba by dłuższego czasu i dokładnej rozważki, czyby przez zaprowadzenie reformy, odpowiednio do postępu czasu i wymagań arystokratycznej części ludności, obchód „Rękawki” nie stracił pierwotnej swej cechy i czyby po jakimkolwiek przeobrażeniu w przyszłości się utrzymał?”

Szanowna Redakcja „Czasu” kładzie niejako obowiązek zarządzenia tej zmiany przez Magistrat i Radę miasta Podgórze, — otóż eo do tej okoliczności zwrócić muszę uwagę,

że Podgórze dopiero od stu lat jako miasto i oddzielna Gmina istnieje — obchód zaś „Rękawki” nie jest zabytkiem wyłącznie do Gminy podgórskiej należącym, ale obchodzi on zarówno cały naród Polski, a przeważnie należy do Gminy krakowskiej, — jest bowiem połączony z tradycją spąpania kopca Krakusa, jako założyciela miasta Krakowa. Najwłaściwszą byłoby zatem rzeczą, aby Rada miasta Krakowa zajęła się tą sprawą i zechciała wydelegować komitet, któryby w porozumieniu z Reprezentacją miasta Podgórze obchód „Rękawki” zorganizował, i aby do kosztów obchodu w pewnej części i Kraków się przyczynił.

Co do życzenia zaś, jakie Szanowna Redakcja wyraża, aby na górze podczas obchodu nie znajdowały się kramy z wódką i innemi napojami, to zdaje się, że reforma tego rodzaju w obec ustawy o pijaństwie byłaby zbytęzną, obchód zaś ten wyglądałby za bardzo poważnie, zwłaszcza, że jest połączony z zabawą ludową, a tem bardziej, że i na innych obchodach ludowych, jak np. na Bielanych, podobne namioty się znajdują.

Z powyższych powodów Magistrat miasta Podgórze podjąć się nie może przeprowadzenia jakiegokolwiek zmiany w dotychczasowym obchodzie „Rękawki” bez udziału i porozumienia się z Świątną Reprezentacją miasta Krakowa.

Podgórze d. 16 kwietnia 1879.

F. Nowacki
Burmistrz.

Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Członków „Towarzystwa Zaliczkowego” w Białej,

Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką odbędzie się w Niedzielę dnia 4 Maja b. r. o godz. 4 popołudniu, w lokalu Towarzystwa.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1878;
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej i udzielenie absolutorium;
3. Wniosek Rady zawiadowczej o podział zysku;
4. Zatwierdzenie wyboru członków Dyrekcyi i jednego zastępcy;
5. Wybór 3 członków Rady zawiadowczej i 3 zastępców;
6. Wybór komisji rewizyjnej na rok następny.

Biała 12 Kwietnia 1878.

Rada zawiadowcza.

Ad. Schwalbe, sekretarz.

Fr. Knihinieki, prezes.

Złotożółte, wędzone, trwałe

Norwescie śledzie łososiowe

w skrzynkach po 5 kilo około 40 sztuk zawierających po 1 złr. 85 ct.
3 skrzyneczki naraz 5 złr. 30 ct.

Wędzone kielskie Speckbücklinge

w skrzynkach po 5 kilo zawierających około 50 sztuk 2 złr. 20 ct.
za 3 skrzyneczki naraz 6 złr. 30 ct., franco (i opłatnie) do każdej stacyi pocztowej w Austrii i Węgrzech za zaliczką pocztową.

Ottensen bei Hamburg.

A. L. Mohr.

DONOSZENIE.

Po ostatnim orfeigowaniu tam gdzie interesantni musi siedzieć, znalazła ja byłem stłukany głos w okular. Właściciele takowego glosu okularowego zechce się zgloszic do mni mit legal dowodzenie o sfoji własność a takowe kawalek oczka będzie mu sie ohne wsielaki unkostów zwrócićm bylem.

Anton.

BAZAR MEBLOWY

w Krakowie, Hotel Saski, ulica św. Jana
poleca względem P. T. Publiczności

NAJWIĘKSZY WYBÓR MEBLI

wszelkiego rodzaju i we wszelkich gatunkach drzewa
po cenach umiarkowanych.

Edward Filipowicz, jubiler

w Krakowie, ulica Grodzka Nr. 88.

Magazyn wyrobów jubilerskich ze złota, srebra i drogich kamien
w najmodniejszym guście.

Wykonuje wszelkie obstalunki punktualnie i po
umiarkowanych cenach.

W. Jachimowicz, malarz dekoracyjny

w Krakowie, ulica Wielopole Nr. 88,

podejmuje się malowania kościołów, pałaców i t. p.
wykonuje wszelkie DEKORACJE, FIRMY i WYSTAWY,

złocenia, bronzowania,

lakierowanie mebli, naśladowujące drzewo i marmur.

H. KRETSCHMER

róg Rynku i ulicy Szewskiej, w domu hr. H. Wodzickiego,

HANDEL TOWARÓW KORZENNYCH,

Skład *herbaty* i wszelkich *towarów kotonialnych*, po nader
umiarkowanych cenach. Zarazem poleca Wiel. Duchowieństwu i klasztorom
wielki wybór *obrazków świętych* i *medalików*, *koronek*
rozżanców parzyckich, *bibułki* i *tłścię do kwiatków*, oraz

SKŁAD PAPIERU.

SKŁAD TOWARÓW

tokarskich i galanteryjnych

pod firmą;

JAN BAJER

przy ulicy Grodzkiej pod l. 89.

wielki wybór cygar, cygaretek i fajek piankowych, cybuchów wiśniowych i ja-
sminowych, łasek i spiniek z kości słoniowej, kul bilardowych i do kręgli.

Przyjmuje wszelkie reperacje tokarskie.

Przedmioty paryskie

pod najściślejszą

dyskrecją

rozsyłał

bez opłaty cła.

Z zupeł-

nem zaufaniem

udać się można do

Fabryki wyrobów gumowych

F. W. Gaerte, Hamburg.

Wyroby z gumy i rybiego pęcherza

a tuzin 2—6 marek, listownie. **B. Cennik gratis.

KSIĘGARNIA POLSKA

we Lwowie wydaje Zbiór pieśni polskich, narodowych, obyczajowych, religijnych i miłosnych p. t.

SPIEWNIK POLSKI

który wychodzi zeszytami (po 96 stronie). Już wyszło 6 zeszytów, następne 6 znajdują się pod prasą. Każdy zeszyt osobno kosztuje 20 c. na lepszym papierze 30 ct. Cały komplet w drodze prenumeraty z przesyłką kosztuje 2 złr. 24 ct. na ładnym papierze 3 złr. 24 ct. — Jest to pierwszy dokładny zbiór pieśni polskich, z którego usunięto zostały piosenki nie zasługujące na druk, a objęte w nim wszystkie celniejsze pieśni poczynając od najdawniejszej „Boga rodzica” aż do najnowszych Mickiewicza, Pola, Syrokomli, Gaszyńskiego, Wasilewskiego, Romanowskiego i t. d.

Nabywać można we wszystkich księgarniach.

PODAĆ RĘKĘ SZCZĘŚCIU! 400,000 Marek

jako główną wygraną w pomyślnym razie, nastąpi najwcześniejsze wielkie rozlosowanie pieniędzy, które przez W. Rząd poręczonem zostało.

Ułożenie nowego planu jest nader korzystnym a zasadza się na tem że w ciągu niewielu miesięcy a to w 7 ciągnięciach 44,000 trafnych, wygranymi być muszą. Główna wygrana wynosi ewentualnie 400,000 Marek, szczegółowo zaś:

1 wygr. po Mr. 250,000	1 wygr. po Mr. 12,000
1 wygr. po Mr. 150,000	24 wygr. po Mr. 10,000
1 wygr. po Mr. 100,000	5 wygr. po Mr. 8,000
1 wygr. po Mr. 60,000	54 wygr. po Mr. 5,000
1 wygr. po Mr. 50,000	71 wygr. po Mr. 3,000
2 wygr. po Mr. 40,000	217 wygr. po Mr. 2,000
2 wygr. po Mr. 30,000	531 wygr. po Mr. 1,000
5 wygr. po Mr. 25,000	673 wygr. po Mr. 500
2 wygr. po Mr. 20,000	950 wygr. po Mr. 250
12 wygr. po Mr. 15,000	24,750 wygr. po Mr. 138 etc.

Ciągnięcia wygranych odbywają się w terminach, planum urzędowo oznaczonych.

Na najbliższe pierwsze ciągnięcie tej wielkiej przez rząd poręczonej loterii, kosztuje:

- 1 cały oryginalny los tylko Marek 6 czyli 3 1/2 Guldena a. w.
- 1 połowa oryginalnego losu tylko Mr. 3 " 1 3/4
- 1 ćwiartka " " " 1 1/2 " 90 centów austr. w.

Wszelkie zamówienia przy nadesłaniu należytości nawet i za zaliczką pocztową zostają bezwzględnie uskutecznione tak, że każdy żądający otrzyma oryginalny los zaopatrzonego herbem państwowym.

Przy losach dołączone bywają plany a po każdym ciągnięciu przesyłamy naszym interesantom urzędową listę ciągnięcia.

Wypłata wygranych pod gwarancją państwową, natychmiast nastąpi albo bezpośrednio, albo na żądanie przez domy bankowe we wszystkich miastach Austrii z którymi w stosunkach pozostajemy.

Naszej kolekturze prawie zawsze sprzyjało szczęście, gdyż pomiędzy znacznymi wygranymi, które miała, bardzo często cieszyła się główną wygraną, wygrane zaś interesantom natychmiast bezpośrednio wypłacone były. — Przedsięwzięcie to tely na rzetelnej podstawie oparte każe nam się domyślać, że znajdzie żywy współudział, na który licząc, prosimy o nadesłanie zamówień najdalej przed 15 maja b. r.

KAUFMANN & SIMON,

Interes bankowy i wekslowy w Hamburgu,

kupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju obligacji państwowych akcyj kolejowych i losów pożyczkowych.

P. S. Równocześnie składamy podziękę za to ogólne zaufanie, któremu dotąd posiadali, zapraszając zaś niniejszem do wzięcia udziału w powyższem losowaniu, oświadczamy, że i nadal starać się będziemy o dotychczasowe zadowolenie szanownych Interesantów.

K. & S.

Dom do sprzedania z wolnej ręki.

Wiadomość w drukarni W. Korneckiego.

PRZEWODNIK KRAKOWSKI.

Wawel.

Groby królewskie zwiedzać można codziennie.

Skarbiec kościelny, codziennie o godz. 4 po południu.

Smocza jama codziennie (za zgłoszeniem się do miejscowej władzy wojewódzkiej) bezpłatnie.

Kościół P. Marji.

Wielki ołtarz (rzeźba Wita Stwosza), codziennie po poł., za opłatą.

Wieża (wspaniały widok na miasto i okolice) codziennie bezpłatnie.

Muzea i zbiory naukowe.

Biblioteka Jagiellońska (przy ulicy św. Anny) od 9. do 1. dla czytelników codziennie, dla zwiedzających we czwartek, a w inne dni za upoważnieniem dyrektora.

Gabinet archeologiczny (w gmachu Bibl. Jag. na dole), codziennie, bezpłatnie wycieczki święta i ferje.

Gabinet historii naturalnej (w gmachu Uniwersytetu ulica św. Anny) bezpłatnie.

Biblioteka i zbiory Akademii Umiejętności. Posąg Kopernika z marmuru kuratorskiego, naturalnej wielkości, dłuta W. Gadamskiego (w gmachu Akademii, ulica Stawkowska) codziennie od 11 do 1 bezpłatnie.

Muzeum techniczno-przemysłowe, (ul. Franciszkańska) codziennie od 10-1 i od 3-5. Wstęp 20 centów w święta bezpłatnie.

Pracownia technologii chemicznej i chemii ogólnej i technologicznej w Instytucie techniczno-przemysłowym (róg ul. Jagiellońskiej i Gołębiej) codziennie od 12 2 bezpłatnie.

Wystawa występująca Tona, Przyj. Sztuk Pięknych (w pałacu biskupim, ul. Franciszkańska) codziennie od 11 do 4 prócz poniedziałku. Wstęp 30 cent., w niedziele 15 cent.

Instytucje finansowe.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. — Biura tego Towarzystwa mieszczą się w własnym gmachu przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 a minutowe Agencja zabezpieczenia od ognia i gradu u głównego wejścia na dole po lewej stronie. Biura ubezpieczenia na życie na pierwszym piętrze po prawej.

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie. — Biura mieszczą się w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń przy ulicy Kleparz Dz. VII Nr. 124 u głównego wejścia na dole po prawej stronie.

Filija banku hipotecznego, Rynek główny i róg ulicy Szewskiej, dom Hr. Wodnickich.

Domy bankowe.

Stanisław Feintuch, Rynek główny. Szara Kamienica.

Albert Mendelsburg, Rynek N. 9.

Dentysty.

I. Dłużynski, (ul. św. Jana Nr. 308. piętro II.) Od godz. 9ej do wpół do 12ej i od 2 do 6.

K. Goebel (ulica Franciszkańska Nr. 151) Dr. med. Docent dentystyki w Univ. Jagiell. Od godz. 10-3.

Apteki.

J. Trauczyński (apteka pod koroną), Rynek, obok pałacu pod Baranami. Instrumenta chirurgiczne bandaż i perfumierje.

Zakłady fotograficzne.

Walery Rzewuski, (na Wesołej ul. Podwale 27 B przy plantacjach). Fotografje w oświetleniu zwykłym lub rembrantowskim, i polystykiem, tuzin 6 zbr., pół tuzina 3 zbr. 50 ct. codziennie bez względu na pogodę. Kolorowanie fotografji akwarellą lub olejno skutecznym, na żądanie.

A. Szubert, przy ul. Krupniczej N. 17, odznaczony medalem na Wystawie Paryskiej 1878 r. Zdaje fotografie do naturalnej wielkości, wykonując fotografie z polystykiem i emaliowane; koloruje na szkle (Helio-miniatyry) jakoteż artystycznie akwarellą, Grunwald, panoramą Krakowa, komplety widoków Tatrz. Szczawienicy i Żegiestowa są do nabycia.

Hotele

Dreźnieński Ziembińskiego, Rynek główny i róg ulicy Florjanskiej. Restauracja z polską kuchnią.

Kawiarne.

Rehman, Rynek, w Krzysztoforach I piętro. Kawiarz na sposób zagranicznych urzędowa. Bilardy oraz czytelnia wszystkich pism periodycznych tak polskich jak niemieckich, francuskich i angielskich.

Magazyny i handele.

Leon Feintuch, (Rynek przy wchodzie w ulicę Grodzką). Największy magazyn nowości, towary galanterijne, francuskie i angielskie, kwiaty paryjskie najciekawsze artykuły toalety męskiej i damskiej, przedmioty do podróży. Także sam Magazyn we Lwowie w gmachu banku Hipotecznego naprzeciwko hotelu Georgea.

Józef Riedel, Rynek główny, naprzeciwko kościoła św. Wojciecha „pod Jaszczurkami”. Skład wszelkich przyborów do hafu i szycia p'oiem i bielizny stołowej, perkal, gotowej bielizny damskiej i męskiej własnego wyrobu, perfumierji, materji i gotowo na aparata kościelne i t. p. Główny Skład Herbaty.

Antoni Wojczyński, Rynek główny, dom własny. Magazyn towarów biurowych oraz skład płócien i bielizny stołowej.

Wilhelm Fenz, (Rynek Nr. 48. wprost kościoła św. Wojciecha. Magazyn towarów galanterijnych i perfumierji. Wielki skład nasion kwiatowych, jarzynnych i pastewnych z najlepszych źródeł.

Andr. Schultz, Rynek gł. Nr. 26. Handel towarów norymberskich i korzennych. Skład papieru, przyborów piśmiennych i rysunkowych, farb, lakierów, pendzi i złota malarskiego, koralu i paciorków szklanych w różnych gatunkach, oraz fabryczny Skład pasty woskowej do zapuszczania posadzek.

R. Ludwinski, Rynek w pałacu Hr. Wodnickiego l. 25. Handel papieru i materiałów piśmiennych, biłtów wizerunków, monogramów i nagrobków listowych.

Agencja „Diabla”.

F. Lenert, plac Marjański Nr. 374. Cement, portlandzki, gips i farby.

Juliusz Grosse, Rynek gł. w pałacu Spiskim. Handel hurtowny i detail win i Herbat.

F. Lenert, plac Marjański Nr. 374. Hurtowny handel win wszelkich i towarów kolonialnych. Herbat, arak, wódki, porter, sery, smalec, stonina i t. p.

Jan Janiga, w Krzysztoforach Rynek główny. Handel towarów kolonialnych i Materiałów aptekarskich. Główny Skład Wód mineralnych krajowych i zagranicznych. Wielki wybór WIN węgierskich, tatarskich i zagranicznych. Pravedziny Koniak, Riem Jamaika, Cuba, Arak Batavia, de Goa, Wódki krajowe i zagraniczne, Oliwa Prowancka, Dobrowy wybór Herbaty rosyjsko-chińskiej i Kawy, oraz Specjalitetów lekarskich po jak najumiarkowanych cenach.

H. Fritsch, Maty Rynek. Skład towarów kolonialnych, farb, win węgierskich i zagranicznych, wódek, Nafty amerykańskiej i krajowej. Główny skład herbaty, Cemeniu Portland i Gipsu.

L. Księżpolski, ul. św. Jana 305. Dom komisury do sprzedaży piwa i maki. Utrzymuje na składzie piwo tenozyskie, bock. Główna sprzedaż na flaszki. Codziennie od godziny 6 rano do 8 wieczór.

Fabryka pierników.

K. Mołczyk w Krakowie przy ul. Brackiej l. 158. Kupujemy za 3 zbr. dodaje się 30 catków albo 30 grymaszków. Cennik pierników rozsyła darmo.

Zakład optyczny.

A. Biasion. (Rynek ul. Grodzka). Magazyn założony w r. 1801. Instrumenta optyczne, fizyczne i matematyczne. Najnowsze i najgustowniejsze monogramy obłowne na papierach listowych, francuskich i angielskich. Bilety wizerunkowe z najnowszymi wzorami druku. Wszelkie przybory do pisania, rysowania i malowania.

Składy fortepianowe.

F. Masłowski, Nr 309 przy ulicy św. Jana.

Składy nafty.

Parvi, ul. Grodzka l. 97. Skład nafty krajowej i amerykańskiej, lamp i przyborów.

Wyroby jubilerskie.

Władysław Gixelli, ulica Grodzka Nr. 53^{1/2} r. Wszelkie zamówienia i zamiany skutecznie. Złoto, srebro i drogie kamienie zakupuje.

J. N. Golowski, Rynek Główny l. 11, obok księgarni D. F. Friedleina.

Pracownia sukien damskich.

Aleksandra Zamowska, Rynek gł. Nr. 48, naprzeciwko kościoła św. Wojciecha. Wszelkie zamówienia Szanownych Pań wykonane będą starannie, z należąca wytrwałością, czy to według najcenniejszych wzorów paryskich, czy własnego pomysłu.

Magazyn ubiorów męzkich.

Józef Zarzycki, ulica Florjanska l. 333. Ubory gotowe według najświeższej mody. Wykonuje wszelkie zamówienia w 24 godzinach. Wielki wybór kurtów, sukni i dryblów z fabryki zagranicznych.

Andrzej Bernacki, ulica Stawkowska 233. Ubory gotowe — przyjmując zamówienia. Ręczy za trwałość i dobroć tak materialu jakoteż i roboty.

Litografie.

A. Pruszyński, ulica Florjanska. Podejmuje się wszelkich robót litograficznych.

Fabryka wód gazowych.

K. Rząca wyrabia wody lekarskie tj. żelaziste, przeczyszczające, wodę selerską itp. tudzież wodę sodową i limonadę gazową.

Zegarmistrze.

Antoni Kowalski, Rynek główny Nr. 22 naprzeciw Ratusza. Wielki i dorobowy skład najnowszych i najgustowniejszych zegarków kieszonkowych oraz ściennych i stołowych po cenach umiarkowanych. Przyjmuje także wszelkie reparacje tychże.

Wyroby stolarskie.

R. Chmurski, ul. św. Józefa l. 493. Objawiający po ś. p. cju swoim jedną z pierwszorzędnych stolarni w Krakowie, poleca wyroby stolarskie i sumiennie wykonane z dobrego materiału.

F. Eisfeld, ulica Wiśna, patac Biskupi, poleca wyroby stolarskie włączając roboty jako to: biorka, szafy damskie, biorka, stolki do jadalnych pokoi, łóżka, kredensy, i t. d. Przyjmuje wszelkie zamówienia na wyroby stolarskie ręczną za dobroć materiału, jak również i sumienne wykonanie.

Sprzedaż mięsa.

Antoni Świątek, ulica Teatralna, w domu własnym gdzie kasa podatkowa. Sprzedaż mięsa wołowego w najnowszy sposób i fabryka wyrobów masarskich. Ceny umiarkowane

Fabryki

wyrobów masarskich.

Wiktor Armółowicz, przy ulicy Florjanskiej pod L. 352 poleca Sz. Publiczności wszelkie w zakresie wchodzące wyroby masarskie starami wykonane na cenach najumiarkowanych.

Stanisław Armółowicz, ul. Grodzka l. 92. Skład wędlin i delikatesów swijskich.

J. K. Kurkiewicz przy ul. Grodzkiej pod L. 85. Poleca wędliny i wyroby masarskie z nadzwyczajną czystością, smakiem, w połączeniu z świeżością doborowego mięsa wykonanego.

Owocarnia.

M. Zamościł, ulica Florjanska, naprzeciw 3 ch. dzwonów. Odbiera i przysyła codziennie świeże owoce w owoce i węgierskie, orz. przyjmując zamówienia na winogrona kuracyjne rosławskie i węgierskie po zmniejsz. cenie. Tamże skład bulionu ze zwierzyny.

Skład obuwia.

Antoni Markiewicz, ul. św. Jana Nr. 305, wprost hotelu Saskiego. Skład obuwia męskiego własnego wyrobu. Za trwałość i dobroć materiału ręczy. Obustunki i reparacje wykonują punktualnie. Ceny nader umiarkowane.

Szklarz.

K. Grünwald, przy ul. Brackiej l. 158. Wykonuje wszelkie roboty tak wiejskich jak mniejszych rozmiarów po cenach umiarkowanych. Utrzymuje na składzie zwierciadła, szklę belgijską, pruską i czeską. Wyrabia szklę za szklą zwykłą po 10 ct. za stopę kwadratową. Podejmuje się także wszelkich robót wchodzących w zakres pokostowania drzwi i okien.

Z notatek praktycznego filozofa

Uważałem, że jeżeli w jakim mieście denuncjacja upozorowana dobrem publicznie nie jest uważana za zbrodnię, to w tem samem mieście z pewnością kradzież publicznego grosza. upozorowana dobrem sercem dla kolegów i znajomych, uważana będzie za cnotę.

Ci którzy sądzą, że z pogadanek kilkunastu półgłówek z tyłomaż niedorożkami mogą wyniknąć wszystkie okropności komunizmu, podobni są do homeopatów którzy mniemają, że lekarstwo tem silniej działa im w większym zadane jest rozcieńczeniu. Jeżeli jednak są homeopatami, toby powinni wierzyć, że i kara tem jest skuteczniejsza im mniej w sobie mieści pierwiastku karnego i że najdotkliwszą karą jest uśmieszek politowania.

Różni różnie patrzą na rzezy. Jeden myśli, że czapka na nim gore, drugi, że dach się pali nad jego głową, a trzeci, że mu słońce przyświeca. Tymczasem jest to jedno i to samo zjawisko, tylko pierwszym z obserwatorów jest złodziej, drugim tełhor, a trzecim jedynie człowiek trzeźwy, uczciwy i rozsądny.

Znosić i znosić to niewszystko jedno. Powiadają, że szansonetkarnie zostały zniesione i ja powiadam, że jest szansonetkarnia, którą znoszą. Mówimy więc niby to samo a jednak ja myślę co innego a oni co innego.

Większy mam szacunek dla fałszerza banknotów niż dla dziennikarza, który w polemice fałszuje słowa przeciwnika, lub komponuje i z palca wysysa jego mowy. Fałszerstwo zawsze się wyda, więc wstyd dla obu równy, pomijawszy to jednak, szlachetniejszy jest ten, który się kalał dla jakiegoś zysku, bo śnać gdyby widoków zysku nie miał, byłby tego nie czynił, gdy drugi nawet bez tego widoku z czystego amatorstwa robi to samo.

Wielce Miłościwemu Urodzonemu Jespanu Onufremu

uwe Lwowi, we Szczutku.

Raduj się i tryumfuj, jegomości panie Onufry, a opowiadaj profesorowi od Naftuły i kumowi z Guberni twoje uradowanie, bo i my uwe Krakowi dochowałismo się takiego oś męza co twoje zasady apostoluje, taj tylko. A ten mąż, to nie je żaden przedmieszczan, ani od pociegi jakiej, ale także profesor, od tej Almematrys, co jest uwe Krakowi jak uwe Lwowi

Naftuła, ino co u niej same jentel gentniki miód mądrości spijają.

Oś ten profesor, co je razem radny miejskij, powiedział, co jentelgentniki oś zabardzo się mnożą i co nie trzeba tego dopuskać, bo jak się to paskudztwo zawiele rozplodzi, to nie będzie miało co kłaść do gęby. Dlatego trzeba wszystkie datki na studentów, stypendje i różne takie wyderkafy pokasować, a takich co chcą dzieci na jentelgentników uczyć, kunirować bez miłosierdzia — że trzeba na jentelgentników nałożyć taki Zoll-tarif jak Bismark nakłada na towary, bo jentelgencja to je także takij towar, co się po to tylko nabywa, coby go potem dobrze ludziom odprzedać. Jak który mieszczan chce, żeby jego syn był jentelgent, naj płaci sto ryńskich na rok na maistrat, bo nauka je teraz dla panów nie dla mieszczan.

Jakeśmo usłyszeli to gadanie, takeśmo szanp powiedział sobie, co oś trzeba temu panu profesorowi dać dyplom onorowy na krakowskiego jegomości pana Onufrego. Dlatego piszemo do was, czy nie naprzeciw temu nie macie, a jak wasz respons odbierzemo, to zaraz dyplom wygotujemy.

Ratres urbi.

TRENY KANDYDATKI.

Bogdaj w piekle się smarzyli
Naprzemiany w dziegiu, smole,
Co algiebrę wymysłili
I nas głupstw tych uczą w szkole.

Po co? na co? niech kto powie
Te rachuby nie kobiecie?
U nas co innego w głowie
A nie jakieś tam a, b, c!

Bo i jakże? Któż jest w stanie
Algiebrą zrobić zadanie,
Kiedy wszystkie teje głoski
Inne w mózgu rodzą wnioski?

Piszę A, to myślę sobie,
By już Amen był nauczę;
Lecz kiedy B i C zrobię
To w kąt pióro nieraz rzucę...

Mówiąc: Bałwan lub Cap wielki.
Kto... bo gdzie sens, jak Bóg miły,
Kazał by nauczycielki
Algiebrą dzieci karmić!

I tak już w tej szkole całej
Myśl czym innym jest zajęta...
Pragnie zwać idealą
A tu a, b, c, ją pęta!

Tu „podstawić“ zreczenie trzeba,
Tam „porównać“ lub „rugować“,
Cierpliwości, dajcie nieba!
Aby w końcu nie zwariować!

Te „kwadraty“, te „sześciiany“ —
Te „potęgi“... to „równanie“
Aj! aj! chaos niesłychany...
Bliskie zmysłów pomieszanie!

Cheąc owego ujęć nieszczęścia
Sądzę nie już nie pomoże,
Chyba tylko: akt zamejcia!
Z dwojga złego.. spełń go Boże!

Pankracówna.

Ważne dla Rady Miejskiej.

W skutek ogłoszenia konkursu mającego być ogłoszonym na wniosek p. Moraczewskiego, dla zbadania powodów nieustannego gnicia belek w gmachach publicznych zwłaszcza miejskich i pękania murów w takowych, złożono w Redakeji „Djabła“ kilka rozwiązań tej zawiłej zagadki budowniczej. Niektóre z nich ośmielamy się podać do publicznej wiadomości, a mianowicie:

1.

Ponieważ w Krakowie według zdania dziennikarzy panuje zgniła atmosfera, co ipso i belki gnić muszą. Jedyna rada wysłać zgnić belki na kurację do Lwowa, gdzie prądy polityczne oczyszczają powietrze.

2.

Przyczyną gnicia belek w Krakowie są profesorowie panów budowniczych, którzy ich nie nauczyli tego co pierwszy lepszy chłop wie, a wiedzieć powinien każdy uczeń szkół średnich, nie będący ani technikiem ani chemikiem, że jeżeli się drzewo zetnie w lecie lub na wiosnę i z takiego drzewa wilgotne belki do muru wilgotnego zasadzi, a później obłoży wilgotnym gruzem, to gnicie nastąpi musi. Srodek zaradczy: posłać panów budowniczych na naukę do jakiego leśnego lub w razie ostatecznym do innych profesorów, byle nie w państwie pruskim uczących.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Odpowiedzi Djabła.

Panu Filipowi (adres niepodany, zapewne gdzieś w bliskości Konopi). Skarży się pan dobrodziej, że w nabytym numerze „Djabła“ znajdowało się parę artykułów, nad którymi musiałeś pomyśleć, ażeby je zrozumieć. Numer ten z największą chęcią wymieniam panu na arkusz czystego papieru, nad którym pan laskawy wcale myśleć nie będziesz potrzebował. Dopłaty za zamianę nie żądamy.

Panu W. S... Skarga pańska jest słuszna, ale wypadaloby żebyś pan wprzód publicznie wykazał oszczerstwo. Obecnie mielibyśmy podawać czytelnikom informacje, że był jakiś p. K., który wydał jakąś biografię, a w tej pracy jego inny jakiś p. K. pomieszczył rzeczy uchybiające panu niesłusznie. Za pracami owego autora nie tak bardzo się publiczność ubiega, żebyśmy mieli prawo przypuszczać, iż te biografje czytała, więc trudno jej pisać o żelaznym wilku.

Papier à Cigarettes
LE HOUBLON
Fabrication Française

Le Papier **LE HOUBLON** se trouve chez tous les marchands et négociants en cigares et cigarettes.

Newley Henry
Propres du Brevet.

TANNINGENE.

Dra LANDAUERA AROMATYCZNY BALSAM DO WŁOSÓW,
gwarantowany, niezawodny środek zapobieżenia wypadaniu włosów i
przyspieszenia ich wzrostu po 2 - 3 razowem użyciu. Balsam ten wo-
som posiwiałom przywraca pierwotną naturalną barwę, ma najpiękniej-
szy zapach i nie smoli bynajmniej skóry ani bielizny. Cena **1 ztr.**

Dra Tobias Eau miraculeuse antéphélique
W ciągu jednej nocy skóra odzyskuje miękkość, białość i delikatność.
Cena **1 złr. 50 cent.**

Wszystkie tu wymienione wyroby specjalne są sumiennie zbadane, gwarantowane jako nieszkodliwe i jedynie otrzymane być mogą pod adresem: **Carl Russ' Nachfolger, Wien I., Wallfischgasse 3.**

PIOTR KALISTOWSKI, fryzyer.
Ulica Krupnicza, Nr 16 dom Wgo Niedźwieckiego.

PILEPSJĘ (wielką chorobę)

 Tylko dopóki zapas wystarczy

o 75 procent niżej ceny szacunkowej

za cenę tylko **7 złr. 25 c** otrzyma każdy następne 36 przedmiotów z najlepszego i najpiękniejszego srebra Britannia, które przedtem kosztowały **30 złr.** pod **gwarancją** za **25 latną trwałość i białosć** sztućców:

- 6 szt. noży stołowych ze stali angielskiej z trzankami z srebra Brit.
6 szt. praw. ang. widełców z srebra Brit. najłepsz. gat.
6 szt. łyżek stołowych z srebra Brit. massyw.
6 szt. łyżek do kawy z najpięk. srebra Brit.
1 czerpak do mleka ze srebra Brit. massyw.
1 ciężka łyżka wazową ze srebra Brit. najł. gat.
2 szt. efektownych salonowych lichtarzy stoł. ze sr. Brit.
6 szt. najpięk. kielszków do jaj ze sr. Brit.
1 piękna pieprzniczka ze sr. Brit.
1 piękne sitko do herbaty ze sr. Brit.

Vereinigte Britannia-Silber-Fabriks-Depot
Wien, III, Matthäusgasse, 2.

Przedmioty nie przypadające do gustu, mogą być w ciągu dni ośmiu zwrócone.

HANDEL pod PALMĄ
 ANTONIEGO HAWELKI

w Krakowie rynek główny l. 41,

Skład główny piwa piłznerskiego
Zbiornik mieszczący:
poleca: wszelkie **tolary korzenne**. **Wina** węgierskie, austriackie, francuskie, burgundskie, reńskie, hiszpańskie. **Rumy i araki**. **Likiery** holenderskie, francuskie i krajowe. **Porter i Pico** angielskie. **Herbaty** rosyjska i lodyńska. **Czokoladę** w różnych gatunkach. **Owoce** południowe świeże, suszone i smażone w cukrze. **Kalafory** algierskie. **Kompoty** włoskie. **Sucharki** angielskie i presburskie, oraz wszelkiego rodzaju **Bakalie**. **Wędliny** westfalskie i wszelkie inne. **Paszety** strasburskie. **Ostrygi** ostendzkie. **Kawior** astrachański w każdej porze roku. **Ryby** w puszkach w oliwie, marynowane i wędzone. Różne **konserwy, sosy, mustardy**: francuska, angielska i kremska; oraz wszelkie przyprawy do potraw. **Ekstrakt Liebiga**. **Bulion** w wybornym gatunku. **Sery** wszelkiego rodzaju. **Oliwie** niejska i prowaska itd. Zamówienie przyjmuję się na: **dziuczuzne i ryby świeże**.

H. MELZER,
agent
Chmielu i Wysadków chmi.
w **Saazu** (Czechy).

Wystawa obwodowa
Füchtenberg 1877
dyplom honorowy i odzna-
czenie wystawionych
Wysadków i naczyń.

Wszystkich P. T. interesowanych uwiadamiam, że rozsyłka moich

Osadków chmielowych ze Saazu

(wszechstronnie uznanych i kilkakroć odznaczonych)

w połowie Kwietnia się rozpoczyna. Interesowani zechcą ob-
lunki wczęście poczynić — Rozselka pod gwarancya zysku —

Informacje i broszury o chodowaniu bezpłatnie.

Obstalunki przyjmuje i załatwia po tychże cenach i na tych samych warunkach p. J. Mikucki w Krakowie, Rynek I. 28, który także udziela wszelkich żądanych wyjaśnień.

Druk W. Korneckiego.